

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היום" בש"ת ומ"מ

דף עו.

הערות, הארות, ומראי מקומות

לאכלן צלויין שלוקין ומבושלין, ועי' דברי רב חסדא בחולין קלב: "מתנות כהונה אין נאכלות אלא צלי וכו', עי' תוס' שם למה לא סותר לכאן, וע"ע ר"ן וראשונים.

ולתת לתוכן תבלי חולין וכו', ועי' תוס' חולין קל: שדנו אי יש בזה איסור של מכניס חולין לעזרה ועי"ש עוד בחת"ס, ובמקדש דוד יד' ח'.

הנח לתרומת תבלין דרבנן, וכתב הרדב"ז מעה"ק י' י' דזה הכל לר"ש אבל לר"מ שאין מביאין קדשים לבית הפסול, תרומת תבלין מה"ת, ולכן הרמב"ם שפסק שם כר"מ (עי"ש בכס"מ ובספר הליקוטים) ס"ל בהל' תרומות ב' א' דתרומת תבלין דאורייתא, וע"ע ירושלמי תרומות יא' א' שגם מדבריו יוצא כן שהוא מה"ת עי"ש באור הגר"א.

תוד"ה אין, כתבו שממעט באכילתה הוא לא רק בזמן אכילתה אלא גם כשממעט ב-**אוכליה,** ועי' ירושלמי בתרומות שם דלכאורה נחלקו בזה המשנה והברייתא שם, עי' מראה הפנים, (עי"ש עוד מש"כ לגבי מיעוט מקום האכילה אי חשיב מיעוט), אמנם עי' משנה ראשונה שם במשנה דמה נאסרה לזרים אינו מה שממעט באוכליה, אלא שתלך לאיבוד כשלא יהיה לה הרבה אוכלים.

בעיקר מצוות אכילת תרומה, עי' נתיבות הקודש דדקדק מכאן שהיא מצוה חיובית, וע"ע רמב"ם ספר המצוות עשה פט', ועי' חזו"א שביעית יד' י' שדן בזה.

אמאי לא תותביה מהא, עי' רעק"א מה ביאור הקושיא, הלא על הראיה הקודמת לא ענה, ועי' קרן אורה

אין מבשלין ירק של שביעית בשמן של תרומה, לרש"י כאן ורוב הראשונים שם במשנה, ההפסד הוא של התרומה שמקצר זמן אכילתה עד לביעור, (ומצד השביעית צ"ל דהוי "גרם הפסד"), אולם דעת הרמב"ם והרע"ב שם שההפסד הוא של השביעית מה שנהית תרומה ויתכן שתתטמא, ועי' תוס' חדשים מה שהוכיחו מסוגיין כדעת רש"י, וישוב הסוגיא לשי' הרמב"ם והרע"ב עי' שפ"א, ועי' ביאור הגר"א שם במשנה.

ה"נ תרומת ירק דרבנן, עי' רש"י, ועי' שיטמ"ק אות ד' מה שהקשה, ועי' מה שתי' ואיך יש לגרוס לפי זה, וע"ע רמב"ם תרומות ב' ו', עי"ש אור שמח שכתב לעיין בשיטמ"ק ויתכן שס"ל שכן היה גי' הרמב"ם.

רש"י ד"ה דאיערב, עי' פנים מאירות חק נתן ועולת שלמה בבאור דבריו.

ע"ב

תוד"ה אשם, עי' פנים מאירות וחק נתן, מה שביארו בדבריו, וע"ע קדשי דוד.

תוד"ה סמיכה, עי' תוס' לעיל לג. שנראה שפליגי ובעי סמיכה בכל כוחו, ומה שכתבו עוד דלמ"ד אשם מצורע טעון סמיכה מה"ת, עי' עולת שלמה.

באיסור שחיטת חולין בעזרה, עי' פסחים כב. מחלוקת אם הוא דאורייתא או דרבנן, עי' רמב"ם שחיטה ב' א-ג, עי"ש כסף משנה ומגיד משנה, ועי"ש משנה למלך אי כולל גם איסור הכנסה לעזרה ואם הוא מה"ת או דרבנן, ועי' רשב"ם רמב"ן ותור"ד ב"ב פא, ועי' רבינו גרשם מנחות מח. מקור נוסף לאיסור הכנסת חולין לעזרה.

תוד"ה לוג, כתבו דמה שעושה בו הזאות חשיב עבודת חולין בעזרה (דס"ל דבעצם הכנסת שמן חולין לעזרה ליכא איסור, עי' מש"כ לעיל בע"א), ועי' מקדש דוד יב' ו' שדן בזה אי מתן בהונות הוי עבודה, וע"ע קרן אורה.

באו"ד, במה שהקשו שיקדיש הלוג בקדו"ד ויתנה, ע"ע שיטמ"ק בעמוד הבא עות ב' מה שתירץ בשם ר"י מנוח, וכן בעולת שלמה מה שישב, וע"ע קרן אורה ואחרונים שדנו בדבר אי מה שקדוש בקדו"ד אין איסור להכניסו לעזרה, עי' תוס' ב"ב פא: ומנחות פ:.

דמיקמיץ וכו', ועי' מקדש דוד יא' ב' מה שהביא מכאן ראה לנידון האם צריך להקדיש את השמן לפני הקמיצה.

ובעי מתן שבע, עי' מקדש דוד שם יב' ה' היכן היו ההזאות (מחלוקת רש"י ותוס'), וסתירה לכאורה בדברי רש"י).

אי קודם מתנות וכו', רש"י וכן השיטמ"ק בשם הריב"א כתבו דההזאות הוו כהקטרה, ובתוד"ה ואי פליגי, וס"ל דאינם כהקטרה, וס"ל דהקושיא על הקטרת הקומץ, עי' ח"י הגר"ז בתוס' בבאור מחלוקתם, וע"ע ח"י רא"ל ח"ב סי' מג', וע"ע זרע יצחק.

"החיזוק היומי"

בטעם הדבר דאיןמביאין קדשים לבית הפסול, ביאר השפת אמת דאף במקום שברור לו שיאכלם לאלתר נמי אסור, כיון דהתפשטות הקדושה באוכל היא לפי ימי אכילתו, וע"כ כשממעט באפשריות האכילה גורם לצמצום של כוח הקדושה המתפשט בקרבן, וזה אין לעשות, ומכאן נלמד לנפש היהודי שיש לו לשאוף לגדלות ואף אם ברור לו שלא ישיג מדרגה זו עצם השאיפה אי גורמת להתפשטות יותר גדולה של רוח ה' בקרבן.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח
בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בלי"נ מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901